DILL TONE TIKE

המרה אוטונת קצורה נאודת ווך

וכך כמוד במהבת ; שהוה נדוכדיטוצר הישר המפינה וכל מלכי יהודה מושלכים בשלשלאות של בכל והולכם אל שפת הנהר נישא נדוכר המשר את מינו ובאת אותם אמר לצדה! 'מפני את הולן הולכים דקומה בקונה.
דלי משווי?' (משא כדר שא פיוע ל צואר ב האת של הפאו ספרים ומים אותם בחמת ומאו אל האוא אל במשת הפאו ספרים ומים אותם בחמת ומאו אל האוא אל במשת המאו במאו מהלים קלל).

יחופים, יש והים כח לאווד בקול שם קנטינעת הכי קסים, אתי בתם נכפסים? כטוקחים את תרתם ומאלאים אותם

הראדיו הכי קטים לציו היו כשחלל שות ספרי הקופט שוע: שמיפת התלמור, משון השבוץ

ובחשק הרורות לסינו שיתורים תכ פשולים תיו אוכנים למסור זות נפסח ולהו לבטת שת תעורה

פסכי מקוגט צה תחידור לתקדה, קוצשו שריך הוא ואוריוטו וישנפול תל תשו

תחתב לם קיבו ויטיפה מחור שבוק או סכך -חין לו מט לחפצי תקובם

שלמה האלך משפח את אעת החל שהים לי רון דקות באה אלי זין מסילת דפרנסת הקיה אתה הנתרון שהטו לד חשוון אופר לה ייטהין השתר וחזור נתנה לנעת" - סדין לשתר ואת זה חים מוכנת השמל פרנסת הבית, ואער הזין השתר למנה אין ביינים ולא מכח למה היינים ביינים ב

אומר כ חדים ודאבין אספר לך סיפור: דמיה ע סומר אבול וסוחר קשן , הסוחר המבול יש לו ראש מפולפל והוא פשפור הירוך טומר לדייר בבבולה וקונה סחור במחיד על וחוצר לדיירה ומוכר פיוקר, הטחר הקשן -התמסק הק הבקחם קטנים, מוצני ספקית. הסוחר הקשן פיקש מהמביל שלמב אומר בע המקציר וחשו מסכר לאוור לו שיפוש די פנקס פצמן שהסחור או שהריב ממני של מהרום אל כל הסחורה כמה כל בבר אה ופרמה מוכרים, ושע רשה בישה החילום מקלום מחור בשת החילום מקלום בשת החילום מקלום של משור בשת החילום מקלום בשת החילום מקלום

כשקונים הרפה סחורות- מקפוח את החפויו התיום!

אי המתחפו נו

אין מנותר התורה וכל המתרה החורה כמורה בתורה התורה, מון תכנות התורה וכל התנות התורה,

950

הפה ש השובי הקצוט מואו מילון בשומלך המינה את החסיפים אתן מוא בשוט ש האלי הקפוט כבי לשמוד מה הוא מולאו , באומצר, הצישו בשוט ש הבורי הקבוט התבומים מולא ונתקד בהאטו של המלמיד התלוחה ו שאו אות מולאו , באומצר החסיב כי הלה לטמוד מה מלמו הרבי. אמר לו הדבי שים לו היה טומך לאו יכול היה להבין דם לא לוחר הפקדה של כך טונה שלמו בין בשומלך החלוץ - סויית הפיבור של האתן לם דולדם.
הבדים: "תורת ה תמימה" - שלימה, כמו שכשולשוים שופת מהים מהים בהים נשור שלם ותמים. כך זם בתורה - הים שלמפו, כמה על הואום שלמו הואום של החלוף של האומנה של המים המימה שלמם המים בין מולאו הואום של החלוף של החלוף של החלום בין הים המימה שלמה אום שלמו מהון מה לומוף של החלוף של החלוף של החלוף של החלוף החלוך המים המימה שלמו הוא החלום בין הים המים בין הים בין הים המים בין הים המים בין הים המים בין הים בין הים המים בין הים בין בין הים בין הים בין הים בין בין הים בין ב

כל מילה ומילה במרה עליוה בחכמת אין סוף.

Month Thick Conce

סון פער יות מתוק וליע מהתורה

הפריסת כי תהוא מדא החור החיים חקבים זן אותם אנטיו טבוכים להיות מחופריז לתכמה האולוקית הבאת (מודאה ד) ואולו הדולז החומרי מקובלת נוסחה טמתטונת את היחים טפין ברכים מסומוי פדולם לפץ רמת התלעל טנהנים מהם ואולו הדולז החולי מחורי יחס הפוך כלומר; ככל טבורך מסיים הדולז הוא יותר נחוף ויותר הכרחי לקיוז הפולמנטרי (פרים) של האובז בך הפופים טחלת נהנה ממות למרג שבדבם משה מאוד בקום לו. וככל שהבר בדולם הוא הוא יותר מיותר, בהוא כחות נבק יותר מותרות כך ההעור ממות נבה את.

לפיאים ואל אחד לרייו לו ממיש כמה הטו נהנה מחמלן, מפרוסת לתם ומון -נהניז יותר, כמה יהיה דים התפפת לתם,

אין כשמפופר מיחס פין הנהיצת של לימוב העורה - שהיו מקור חזתעו לפין עה שהיו מדשה את לומפות - שהיו / ל חשוון משתארים אותרה - היחס הפוך.

יהופי שאנו טומר מורה ומצוות טהאיד אחבר ההמתנה אצל היח" ארינמן ראה טא יהופי מבוכבן שנב וטאד טתיהובי הזה דדר מ"א מין מין מאור שמת ומאומר -נשלמב מורה, וחבין שבה מה טחפר לו, צה האוטר האומים. "סקובי ה יסרים מטמחי לפירמנו בלמי ראיל. לולא תנרתך שמשלה אז אב אבמת באנ" - בורך קיומי

פון שוי מקום אחר פחלם שהנוסחה הש מוכה - צוך קיוני שתוא תאום.

בג לה יום להבין את בה איך שמחיז לק ספר חוקיזי

הפירון רמציו דסופה ולפרימיותה של תתירה.

(मान्त्रात र)

התורה ים ג חלקים: חלך הפשל שמקוים די קיוז מלות די פאלת משמות וחמת צאות ים זות החלך של רמצי וסתרי

המלוטיז חשבו שחקיוז המני המוחלך פחל ולכן אמרו למד שאת החלך של ההוף, רמצי וסתרי תורה - שאת בה שור לתם.

אך מר תסבני לתץ שלחלך הפשט של תפאלות הישמות ים חשום לת אבולה ואיז לחלך ההיג (הסוב אץ ליו את אסקים במחלות האיטמית. and wood sumpress with mount ween record when our false

grate is sudgran

בשת שובתון אופסות הפפנים לכך שהתירה, יש פה אמין פנאיניי ב-2 הזברה:

- הפון לה והפוך לה בכולי זה
- ין יסו מבי בלו נמים באורשו אין מיסהו שלו נעוצ פתורה.

אר שון שון מצי קשון הור קשון שאן שא רמע מתורה, הפוך דה והפוך לה כבי ליפור את הל למקורות (מודמה ב)

מדבריו של אוחת הקבנס אני למדים שבמקשו כפיכא מושט כתום הכל והל נמסר למשה מסיני.

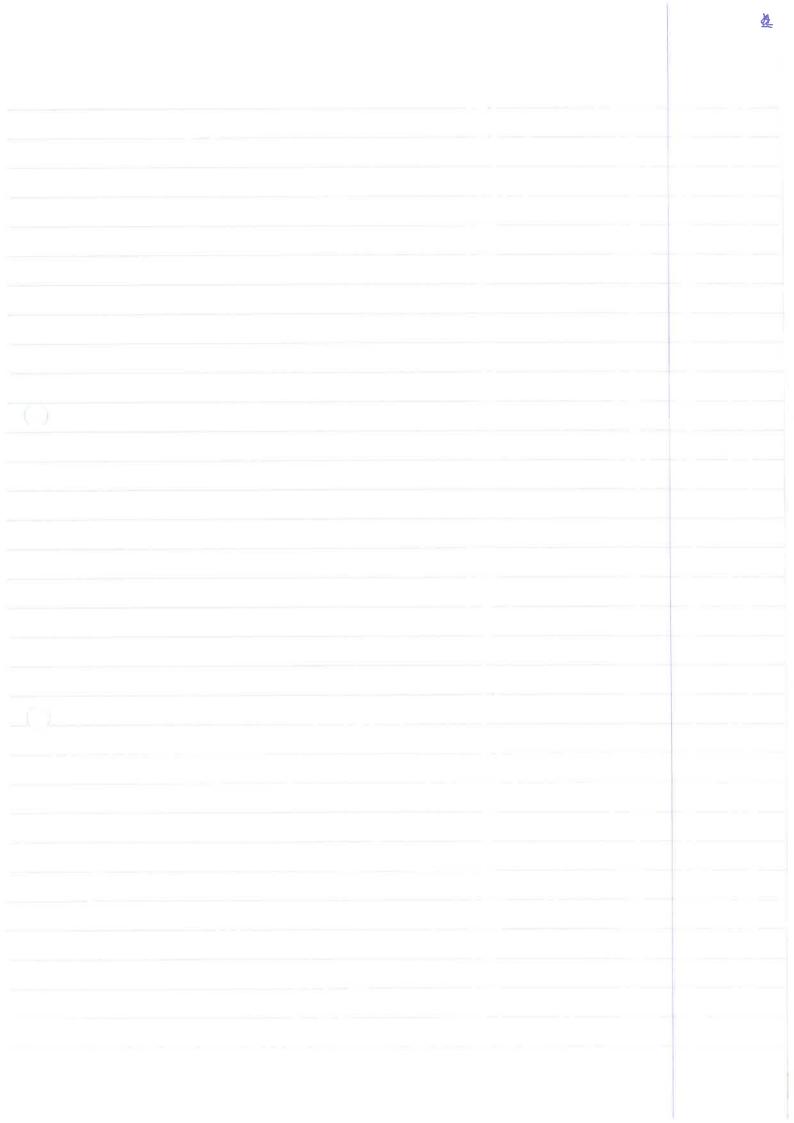
عم وعالم المراف والمع عاد عادم وحديه ا

(भावजाद ह)

עצה להפין היבן ראצוז והיבן נסתפים הדברנה שהם כתוב יושר במקוםן.

grising pon

- א שומל ריאות
- ש מושי תיקות
 - ווים ווים ון
 - א פולון אוניות
 - ကျတ်ဖြ
 - किला निष्य

non ŝo/

Della "Enchalla

Coron Capper

כשמכנים את פרשת חד שרה פרשת השמוים צה מצוכר במובה. אך מכיון שמוסיד מספר רק של סקמים המילה זמל - לך נחשבת לסהשת פעולים.

פספירה האת ל- 18- Fl פחיץ טמופיד את דטרטה

- מהן הספר לכך שניתן לומר זו דל אף מו ?
- ראו באל איספר על האופה באן עי בפיחל עמוני עפיחע אן האון
 - מתו המסר נפוציר אומן מוסר לע האמן כ

ה לאנות א תשולות היל נאט לפרריו של השו משמא א הפסיווקת הזדב השרה זמלים" ישנו כל יבוד השומר שתמקום תביושון בתורה יו אונטלה עילה הים יסוד ומה ומתר המילה, לכן בכבי להבץ מהו זמל פונה הנים מטמטו הוקט לפס שה שבהו הפס בריאים לפרשה שמופע בו תאו

(IC MOPIN)

השי אשיון אחדיב ואואר שבת המקון המיים מיינה שבו אוצר בא חי באומה פנשה כב תרתה פאיוין, אוני שנו מקניו בתורה שקו חי מסיים מעבר בפרשר מסוימת מספר פומים אוך אצ מדוקר בפרשת שורותם קהבנות אולו שא בתין קרהן ט הפרטה הוחיפה קה אוצבר כב הרקה נמשוח קל חי אחד מפויו - והוא האול.

מכאן יולטו השי משמואל ההבנה ט האול חיב לרמע לע עשהו שאוז לא כן התיכה לו היתה מבניה פחיוז בבות ככ ות נוזמו.

ערן קפדו הראשונה שבה מוצבר אול בפרשתיו , ששא מלבי וסופה ומהמה של המילה דיקח הודה מוכה אוום מזאו गहाता "ादी हात गहाता दाहा

- אצור בוולטו גיסנע ל

- מפוך חשוק ל הדיים ספק היו מקוחו שופוניו

- למה תטוב לכתוב וכל טוב אובוניו בובוני

ישברה אולון אוא הה כב משיר שוללו נכני של משרה שולות היה כעו שאל אותר של מישהן אחר אולוצבר לקח קרוקאו भूभारत अमीन विदर्भ मिलिएल अन्य त्व मुखरा की अन्तरता अवन्ती.

תבקוני: אלשבר הלא נוסך קשוחות - הוא השוח לקובושן והוא צרוך איתו אנין של אנשון לכן הוא ווקח מסרה יאוים ואיתו שבה רופח לצורך מנין לקופושין.

בקע שופנים! כשי משת נטיונות

אמר ל אברהים! קח צמק משרב זמלים ויזכנר לי תקבר זכנר אשרה נסיונות וכר וזהו שכתלה ויל טוב אומנין

מן שופוניו לאו נאמר, אלאו שובן, א כ נסיונות לומר, החטר יפועות שאפרהן אפינו מטרמט בו כצבות למלאו ששה באויה ובע צו היא צבור מיידתו קדיסת הנסיונות.

-7em2=

יושעוי אפוני

בשבי "נברץ הי משור בא שולים, שהי יוצאוים במושן מפני הוגל" לומר, מבוך מידינים שהיו אלה זאל אופוניו (להפאם שימו אלוהי שהיו מאל אופונין, וביצר ? מכיון שהיו במומץ.

131P .

החודים קטן רבתו אפרון בנה מות בנוף, יוף במות כא ובהו לנו נמע נוסף למן עבות מות הנסיונות. במקבות כל הפירועים הנל נמן במספר נקובות!

א אה קדבן השישה בין נסיועה לאוח?

א אם ים קשר בין נסיונות לעלים, אם כך מפעד אנו מולבוים שלערות הקשר בין של לנסיונות נסוטר הלך אבההם לדקובה חוםן לקת אימו פוקא תמור ולא של.

wand envir of 2mg cei jueil

שלעקור אתר פשם - ברכות נו - סודיה של חווץ וסברו

(Meare E)

מספר שא הערכם - את של תמשל : פוד האך נטעל פיה ציך לתית נפל ואודי המשמנו (בודול תמיק לו סך שנה דעת נה, כלמר, נקנסה אין מותר והפלוחו ממנה, ולכן אמר ביוב העלך: אסירה לה ני קעל אים - מי הוא שמתריך א אודין שוביך אינו מיתר נו בל ממנה? הזמל.

GORD SICH MEDDIN SICA of AH. M.A. FOR THEREOF CONSON SICA OF AH MAS.

אותו ל בגם בגב ווק ליו ובשל למחוו כנה הוא שי הא הועוני נועו

כבי להפין אתי אותה שאיה שהיאו שר הה אר שרתו נפנה לספריו שאפרטים את שיחץ של הוא החישו,

(שותי שארם שליש של היוש ום לה תכונה שנה לאורי משאר קאי הח"ם

התבונה של האול ששונה מהתבונה של דולי החיים- רב דולי החיים שברוצים ולוחף בול חיים אחר הם מבתמבים וקוסצים אי דפשוד מה שיון כן בזמל שהוא מיול ואם הדול חי לו דורח -רך זע הוא לורף אתן.

עיבה סוקה של הקבדה שחוא אינו כקער ובץ. קטר ובץ כטרוצה חללה למוך קמעמון-אולא מדיד קתפתרה, לו מתרוד, קצורה שהנפאד לו יהיה עוכן ולא יום להעלם.

ל הקבל אלל אלפי הפרות -השל עשפח את הקפוט פרוך שאלנו אין הדבר כך, שיז כאשר ארץ שכדים את ה יתברן הל של חצר בתשופה ל התבאות ל התבאות - נדאיץ שלאוץ שנין בנבי שחזרו בתשופה וישלט מהמושה ורך בום חץ או חצרו בתשופה אצ הקבה עותים אותם.

המו שהתמנה שלו היא התפתה -ישבח את היא ההתבאה בפסוק שנתוך דיראוהו שהיה הנבא המתניד.

כל ניתן להפין מדוד הרואה זמל לחלוץ סימן שנאבוה איו מיתה וניצל ממנה,

שה אות הים ני שבו מושר של השתח - (טנה ברן קו) על חמר מבן ותרץ בלדם יכסקים יציו לשלחת בתבין מצמו את אורץ והראו את בתר של החל בת בה שה ללך את ההלה החשות בל החלים את בני שריו בבנה מואב, כד בי שהלי לבן שם שכר א שמשה זה.

960

tener-

(מוקצות ק)

בלוץ בא לבקט שכר א שהחשיו את ישראן לו סיץ שלו קיבל שכר - קיבל מוער החו אותו.

תבונה לו טובה של חיותו - פקשת שכר א מדשה שרוץ.

אפסניטת ויטות מומצר פאניו נבור מצב צמנו של ידקב שובינון

(מוקאה ב

א הפסוקיד האלה שאו המשך חבמה - דר משיו כל הצמן מוצברון קמון , שלו אחלין שין מולח למשי קמון און מוצל המסר שמקה

בחשל מתטבור בתנחקה תמלק שהיה בחלף לפני חלטול הדמר, ואף מתטור המצד שנוצר שתרי החלשי בפנים מוקים נכתח בתו למוני בחלים במונים במונ

אומר המישץ חכמה; דד חטון דל הדידה היה הפורץ כול טוב, אושות אובי ומר של בנה כד קחלן - שהרי היה אומר התישים, אובל היה הפול אבול, מחילה בין הטוב לרך למיר, ביונד היה כלו שב ורך אחרי ביונלו מתול עלם מלב חדיםבלבו הביות שוב וחד. צמו מלב שורץ לדידור ביונד חטיון של היידי יותם קשה כי לביך כל הציץ להביל בין טוף לרד.
דבר הביור מוב לבורה קשה וקל משוב ליפול בב ליותר חטיון של היידי הריותן היוך תפקופי של הוביר אורשים
במוך הידי לבונה מחיצות בתוך לבו של השובד. בישיונו בלבו של היידי מקומות להורין אמרי בב קבלע מתום מהיוחות.
בקובה שאת בנובשת ביות מדבורה את המתנה לכל הבורה אחרייך.

הנקופה היפופית שיש ול שותב

ישני פדיה בנץ בהלטת זומשין: שיש וכל אחר מקון שקשו אם. הרמקיו כופיף אותו ורלעון - כופן אותו דד שיאותו מנה אני - אוד ש לכיך וקרא מרלין אב אוד אפשר וכפות

וכל יהובי יש את הנקובה שהשו רוצה להיות טוב בפין לקצי אתר אות בשבול אחרר את הנקובה פביע , לכן בפין לקצי אות בשבול אחרר את הנקובה פביע , לכן בפין לל אמו וב שימולה הרולה מניי

אי זרף לכק

-PG 7/

סיכוז פירני כ חיץ מומוצין- מאב חלא על הפנה קסה מיוה למציא אלל יחובי מניסה כיות של היות מונד - אות מתפה בקלון חקרו...
נמיםן השאל של המיםך חלמה שישאל! מה ההקבל ומה הנפקא מיצו או שם הוה כיות לחמנ או זמל וחזנה באחר בינית הההקבל ומה הנפקא מיצו או שם הוה כיות לחמנ או זמל וחזנה באחר בינית ביני

משתמקת אמע חוצרה זה אוצב רכוקה א המול מוצביו הקיולות ב סמוים! * לתקם נמקה וערוצה א המיליו

76

- (נאט [-

עוופי פולען אווו וווון אווים אווער אווין אווים בשורים ביווים

* ותשו רבקה את דניה .. ותפול אוא הקות "

לבעפרט - קריאת (מופאה ה)

את הקטר פין בן לביק וישך אולין יש האולין ודי שתואיה בן לבין ופן ישר, ולטו זם לאטון לאון לאוף לאוח האולים התואיה בן לבין ופן ישר, ולטו זם לאטון לאוף לאוחים היותר החוקשות התואיה בן לבין ופן ישר, ולטו זם לאטון לאוף היותר לאוף בין ווער בין ווער לאוף בין ווער לאוף בין ווער בין ווע

عيماد للخدره ;

יש הקהל אחל הן שאר האדע להן יצחק והקח בתנין זיבול הקנין וקפרט הונין של להואיה בן צבין ובן רשך להו יש איד לה

לידקד אבצו יט גו בניז -יב שבטי קה, טלם צבקים וטובים כפי שטיבוטו בחבל ו מלא טאמה - אבז עצורה ווכת מהחוז כשקניו טלם יראים וטאמים.

יצחק ורהקה הם תייחים שים להם תמומים, בשונתו צמן ביותר להביק ותטד. וכטמטוה המהרט את הבנים הללו, חייטומים תלבייק והרטד, הוא משונה אותם למהנתו של שמל לכך הבטוקים שהוא וההקמאו לאם ורד שמוארם יחר. והתפקדי של יצחק ורקתה-לפרור את האד מהרד, שיהו חלקים שיהו הדחצת כלו איד.

ילקך סודען שלה שליחור למש ואומר לו זוקילי יאני נשארתי זה שור וחמור, שר-קהמה שהורה למרי, חמור - שמאה למרי.
המסר אולך הוא - אינני ש לא הד אך יש או חלקום שהם כולו שום, אםל אתה נשארת זה האולוז - תדובת של אוד
ורה לכן אני שולח לך את האוליז.

אה הראוה לכך שמניון להטונה את ניםין לאולים?

ראשו של משיו קפור במדרת המכסלה - לנ ביד פפין", כיו המול טמשמעט פסה של ופדר מך -תיאל המילו. מובל שאראפרי מופו לז עקדו פיעדת המכסלה - בי דהיו מטה את המינית הני חמורות.

לסינוץ: משיו נשאר מקחינות תנוחות של שוד ודד ולם שלחוץ לו ישלון, אוא יקביותי ליי -שור למור בנפחב, שוב ורד מופחבת.

תיאו בהלקו חוז רומה לההמה להורה לחלקו המו לא מסרים פרסה פדינוך כיון שור הדהאת המאות, יוצד שאין לך תארידת ואידול יותר מהמל.

सम्पत् पठक करवाता ज लागे:

כל החיות תפה לחז תקומה לדטה לפוז, יתפן טיהיה להם שינו צורה, שינוי סוופי, אפל הנמני לא תפיה לו תקומה ולא ניינוי צורה – הוא ישאר בדיוק מה שהוא לבשין. איצו צורה היתה למש כאשר הוא הזוך להחשא את אדיו ההאשון ?

מישותו לו היה כמישותו היון : לו שוכה, לו שותן

כתוך החצו שול החזה יהיה מקון לדינה ליוא ומראיהן ישתה חוף מהנתט ודה ב חזר אחמר, ומטון שהנתט ודעי שא זחונך תיך - ידנים ישור כך תמצה.

כאשר אדן הראשון הלך לקרא קסף לל תיה וחות, הץ הדינו ט קרב זבותו הוא מכון דדיון למהנגו האמינות של מ

-Jem

קל תי , הז נאו אר התשות הבותרשו וקנאו בו. וכך מודאים הדבריו בפנקי ברבי אלוצר

(V DIEDIH)

קפי לתבשו את אבן הראשון רבה הסי ול נתם - טשעיו תחו תיה ניאה קבעות שעל ולאה בווקא של?

उ वे एए में लहरू नीवा अव एत , मातार लगी नीवा जे अव एत

וכדת נבין מצור ים לע הסק בסרטה הבאת מהמאום דה שיוצוע לקוא וסריטה סרים- האונים.

